

Els esmorzars del camí la mar

text i fotoCNB

Durant la setmana de festes, més principalment, els dies de bous, a banda dels qui van a veure la baixada, o la pujada i baixada, segons les voltes que peguen, a molts se'ls fa la boca aigua de vore com s'ho munten alguns per esmorzar amb fruïció.

Ací només fem boca, mai millor dit, d'un dels baixos, em podem veure bastants al llarg del carrer, que s'ha convertit en un intercanvi de sensibilitats culinàries i d'estímul dels nostres sentits més terrenals. Tot adobat amb una càrrega d'espiritualitat i tradició que ratlla allò inversemblant. I amb una mescla de personatges que engloben la tradició, la cultura, la política i, com no, la cuina, que no té parangó enlloc.

Un quadre impressionista que no atén a gèneres, un museu de l'art culinari local.

La tradició

La cultura

La política

La cultura i van 2

La cuina

Número 698-4 setembre 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

LA UBICACIÓ DEL NOU PARC DE BOMBERS AFECTADA PEL PATRICOVA

La licitació de les obres de reforma del Geriàtric ja està en marxa

La ubicació del nou parc de bombers afectada pel Patricova

El Pla d'Acció Territorial de Prevenció de Riscs d'Inundacions (Patricova), ha deixat en suspens el canvi d'ubicació de l'actual Parc de Bombers de Benicarló, ara situat al final del carrer de Vinaròs. Després de diverses possibilitats, ara resulta que la nova ubicació que se li volia donar no aconsegueix allò que dicta aquest Pla i complica el que puguem tindre un Parc completament renovat.

text REDACCIÓ

Una promesa electoral del PP que passava per traslladar i construir al Polígon Industrial el futur parc de bombers del Consorci provincial, i que havia de dignificar els serveis i millorar les condicions laborals de l'actual parc, que és el més antic de la província, queda ara en l'aire. L'emplaçament ha anat canviant i, el que havia de ser un parc proper a la futura variant de la N-340, ha acabat plasmant-se al costat del centre comercial Costa de Azahar, en una zona inundable i de la mà d'un conveni a diverses parts

entre l'empresa Floirac, propietària del complex, Oremar i el Consistori de Benicarló, pel qual revertiran part dels terrenys en licitació en benefici de la població. Fruit del canvi d'usos de la zona esportiva de l'antiga fàbrica de Mobles Palau en usos terciaris, perquè acabara sent industrial, el Consistori havia d'obtenir 5.000 metres quadrats per a situar el futur parc de bombers, a més d'altra zona verda en la qual es volia crear un circuit adaptat per a la pràctica ciclista.

Però ara resulta que s'han trobat amb el Patricova (Pla d'Acció Territorial de Prevenció del

Riscs d'Inundacions i... comencen els problemes.

Què és el Patricova?

Cal recordar que el Patricova delimita arreu del territori del País les zones susceptibles d'inundació on, suposadament, no és pot construir cap tipus d'edificació.

El seu propòsit es tenir un inventari de les zones sensibles a sofrir inundacions, per a servir de base a la realització de projectes d'ordenació territorial. Segons aquest reglament, el sòl no urbanitzable susceptible de

Cal recordar que el Patricova delimita arreu del territori del País les zones susceptibles d'inundació on, suposadament, no és pot construir cap tipus d'edificació.

HOMENATGE A ANTONIO SORLÍ

text i foto GREGORIO SEGARRA

El dissabte 29 d'agost, l'Ajuntament de Benicarló i el CD Benicarló van retre un merescut homenatge a Antonio Sorlí Castillo, el president del club que més anys ha ostentat el càrrec al llarg de la seva gairebé centenària història. Van ser 10 les temporades en les que va estar al capdavant de l'entitat cadufera, en tres períodes compresos entre els anys 1.968 i 1.987. Durant el primer dels seus mandats es va construir la tribuna coberta i es va posar il·luminació i gespa al Camp del Camí la Mar, i en el tercer i últim es va inaugurar l'actual Camp Municipal d'Esports. En l'acte d'homenatge, que va comptar amb la presència de l'Alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo i del Regidor d'Esports, Ximo Pérez-Ollo, es va descobrir una placa commemorativa de la inauguració del camp al juliol de 1.986. Amb posterioritat a aquest acte, amb motiu de la disputa del partit entre el CD Benicarló i el CD Tortosa, el club benicarló també va homenatjar al tortosí José Otero, que fou entrenador del CD Benicarló en dues ocasions i durant dècades director de l'escola de futbol del Tortosa.

Javier Lozano guanya el Cross de festes mentre que Abdelhak sabhi es fa amb la milla urbana

text i foto VICENT FERRER

Organitzat pel club d'Atletisme Baix Maestrat es van disputar dissabte passat a la tarda-nit dues proves atlètiques, el XXX Cross de Festes Patronals i la XXIV Milla Urbana. Ambdues amb molta participació en totes les categories i que van ser seguides per nombrosos i animós públic que al llarg de tot el circuit.

El veterà Javier Lozano es va imposar en el cross després de controlar perfectament la carrera al llarg dels 3500 metres, mentre que Abdelhak Sabhi s'imposava en la milla urbana després d'una forta remuntada a l'última volta. El Cross de Festes es va ajuntar en al programa de festes amb la Milla Urbana per oferir una llarga vesprada d'atletisme al públic. En ambdues proves es van córrer diverses carreres per edats. En el cross el guanyador absolut va ser Javier Lozano, de Valladolid, amb un temps de 11.29, seguit d'Enric Hernández del Bikila Barcelona i del veterà atleta benicarló Jesús Flores. En femines es va imposar la veterana Marcé García, de Gandesa, seguida de dos atletes del Mikila Barcelona, Begoña Aguilera i Eulalia Lores. Ja era de nit quan es van disputar les diferents sèries de la Milla Urbana, veient-se una carrera sènior amb tot el grup junt en les dues primeres voltes, però amb les estirades es va formar un grup de tres atletes al capdavant, seguits de prop per altres tres. Aquestes posicions que es van mantenir a l'últim pas per meta i va ser llavors quan va

haver una forta estirada del segon grup que va acabar per passar-los en la última corba. El guanyador Abdelhak Sabhi del Medilast Lleida parà el cronòmetre en 4.25, seguit del seu company d'equip Mohamed At Benaissa, Amino Chaoui de l'Evasió València, Mustapha Belmhaoual de València i Francisco Roldán de Sabadell.

AIXÒ COMENÇA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ara mateix jo hauria d'escriure de la pretemporada que ha fet el Benicarló, fent un acurat resum dels resultats, amb una taula explicadora d'equips i potencial de cadascun d'ells. Així mateix, hauria de fer una anàlisi detallada del joc exhibit pel nostre equip, mancances tècniques, punts a reforçar i allò que més m'ha agradat de tot el que he vist al llarg del mes d'agost. Tampoc no hagués estat de més que jo ara explicara amb tot detall, les principals característiques dels nous jugadors del Benicarló, així com la seua col·locació al camp i sentenciar si els nous jugadors són millors que els que ja teníem, o si no valia la pena portar-los de tan lluny. Una altra cosa important que caldria incloure dins d'aquesta pàgina seria el rendiment dels jugadors una vegada fet el rodatge de pretemporada. Amb totes aquestes coses que he dit, s'hauria de fer una valoració valorativa del que es pot esperar d'aquesta plantilla per a la propera temporada, especialment si lluitarem per a no baixar o si es pot aspirar a alguna cosa més que aquesta. Molt bé. Tot això és el que hauria de ser, però la realitat és tossuda i moltes vegades les coses no són com a nosaltres ens agradaria que foren. Arribat a aquest punt on no tinc una altra sortida que dir la veritat, perquè en cas contrari no podria omplir aquesta pàgina, he de dir que res del que hauria de ser aquesta pàgina serà. El motiu o la raó és ben senzill i qualsevol esperit còndid ho comprendrà sense cap dificultat ni entrebanc. Una vegada més, la peresa, la mandra, la calor i qualsevol cosa han fet que diumenge passat pujara al municipal per tal

d'assistir al partit homenatge a José Otero Gendre, que va ser entrenador del CDB pels anys setanta i de que he de dir que guardo un magnífic record. També va ser homenatjat Antonio Sorlí Castillo, president del CDB en varies etapes de la història del club. L'assistència de públic, no va ser massiva. No sé els motius, perquè totes dues persones es

mereixien un camp més ple. Vaig notar a faltar molta gent, tant antics directius com jugadors. En fi. Després de l'homenatge, que no vaig poder seguir amb detall perquè em vaig posar a la zona dels vestidors en lloc de la tribuna, es va jugar un partit de futbol entre els locals i el C.D.Tortosa. Una vegada més, me'n vaig anar a la mitja part. Es feia massa tard i la família m'estava esperant a casa perquè estàvem en festes i ens en havíem d'anar a gaudir d'elles. Les coses venen com venen i moltes vegades no podem establir preferències, i aquesta vegada l'ordre jeràrquic del meus actes estava molt clar. A més a més em vaig passar tota l'estona parlant amb Ramón Buj i pràcticament no em vaig assabentar de res del que va passar al partit. Tres ocasions clamoroses de gol fallades pels nostres, i tres gols dels del Tortosa en tres xuts a porta que van fer. Podria treure alguna conclusió del que vaig vore? Rotundament no. Totes les demés preguntes que se'm podrien fer al respecte les contestaria amb el mateix

monosíl·lab. El resultat final es veu que encara va ser major en contra nostra, i no han sabut assegurar-me el resultat definitiu, així que per una vegada seré professional i no faré elucubracions sobre el resultat final del partit. Però el que sí que és cert és que vaig pagar el carnet.

Ara entro a una segona fase pel que fa al contingut d'aquesta pàgina. Una vegada tancat el darrer partit, he de dir que m'he assabentat d'algunes coses que potser no hauria de dir, però que fidel al meu esperit, no tinc més remei que fer-ho perquè sinó no ompliré aquest full en blanc que és la fulla de word. Com anava dient, he sentit a dir que la junta directiva no està totalment satisfeta amb l'entrenador del Benicarló. Segons que m'ha arribat, la sensació és que entre la plantilla i que els ha de dirigir no hi ha "filing". Què és això del "filing"? Per a explicar-ho, millor posa un exemple i així tots ho entendran. Anem a vore. Entre Guardiola i Eto'o, tot i la gran qualitat de tots dos personatges, la seua relació es caracteritzava per la manca absoluta de "filing". Eto'o marcava molts de gols i es deixava la pell dins del camp, però li faltava el "filing" amb l'entrenador. Un altre exemple. Per què el Barça ha fitxat Txigrinski? Per la seua inqüestionable qualitat? Pel seu palmarés? No. Aquest jugador, del que no tornaré a escriure el nom, ha fitxat pel Barça perquè entre ell i Guardiola hi ha "filing". Ara es veu que la directiva del Benicarló li està buscant substituït. Ha sentit alguns noms de possibles candidats, però que no diré, perquè no sé si el proper diumenge a partir de les cinc de la tarde seirà a la banqueta l'actual entrenador o un de nou. El primer rival serà el Villavieja. Ja en parlarem.

"A dia d'avui, no es disposen dels terrenys per al parc de bombers."

ve de la pàgina anterior

inundacions no pot ser qualificat com urbanitzable.

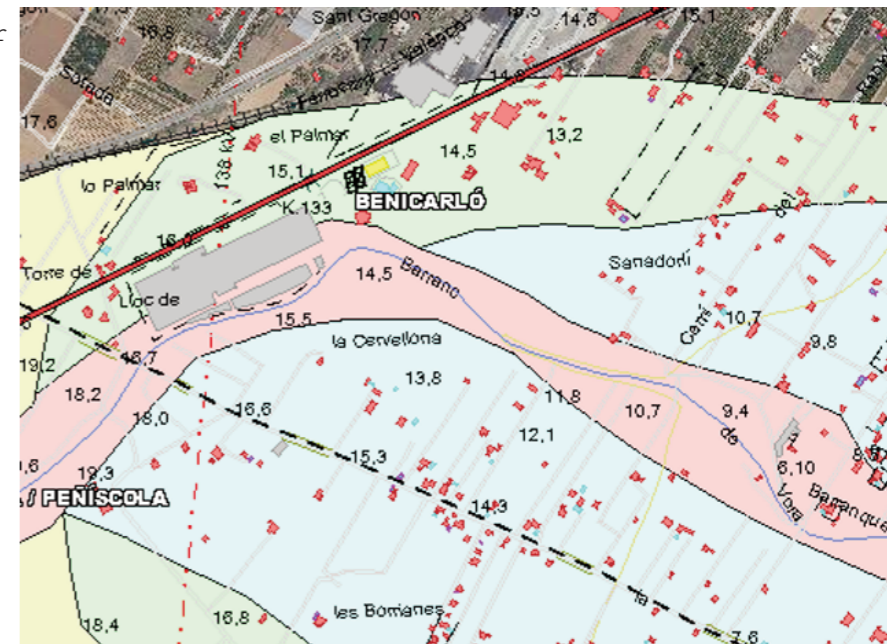
En que afecta a aquesta zona

A Benicarló hi ha diverses zones susceptibles d'inundació. Les més conegudes, i que ja han donat molts enurts, són la que ara estem parlant i la del Barranquet-ratlla del terme, que s'inunden periòdicament. A més, la zona on es vol situar el parc no compta amb accessos adequats i tampoc el Ministeri de Medi ambient ha iniciat els treballs per canalitzar la rambla d'Alcalá.

Es cert que, en ocasions, Conselleria ha autoritzat plans urbanístics en zones inundables. En alguns casos, s'ha imposat algun condicionament per a reduir el risc d'inundació. En la resta, s'ha donat via lliure al pla tal com es va presentar per l'ajuntament que ho impulsava. En el cas de Benicarló, l'estudi encarregat a "Territori i Habitatge" ja exposava les dificultats per ampliar les zones urbanitzables més enllà d'allò exposat al Patricova. Especialment es feia referència als veïns de "El barranquet" pels seus suggeriments i propostes.

Al·legacions convincents

Les al·legacions dels afectats per la proposta urbanística van ser tan convincents que, des de fa un any i mig, no res més s'ha sabut oficialment del projecte. La qual cosa vol dir que, a dia d'avui, no es disposen dels terrenys per al parc de bombers. El PSPV li va recordar a l'alcalde que va retirar de l'ordre del dia del Ple d'agost de 2009 l'aprovació del PAI Palmar que es veu afectat, també pel Patricova. Enric Escuder va anunciar que reclamarà informació oficial sobre la situació del parc.

L'Ajuntament continua apostant per la integració social a través de convenis amb l'OACSE

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i la presidenta de l'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats), Sarah Vallés, han firmat un nou conveni de col·laboració entre les dos institucions per facilitar la integració dels usuaris de la Residència Sant Francesc. L'objecte del conveni és que els usuaris de la Residència col·laboren en el repartiment del material divulgatiu relatiu a les activitats programades des de l'Àrea de Benestar Social.

D'aquesta manera, els residents que tinguen prescrit en el seu pla terapèutic el repartiment de cartells, podran participar d'aquesta activitat, sempre amb la supervisió del personal de la Residència. En tot cas, la participació de cada resident serà voluntària i anirà en funció del seu grau d'autonomia i del criteri dels tècnics socials.

Cal recordar que la Residència Sant Francesc és un centre de convivència destinat a servir d'habitatge estable i comú a persones discapacitades psíquiques autònomes i ofereix, a més dels serveis residencials, l'assistència completa de caràcter tutelar en totes les activitats de la vida diària dels usuaris, tot orientat a la màxima potenciació de les capacitats de les persones residents, la seua integració social i l'entrenament de les habilitats bàsiques per a la vida autònoma.

Els residents que tinguen prescrit en el seu pla terapèutic el repartiment de cartells, podran participar d'aquesta activitat.

La integració dels usuaris de la Residència Sant Francesc en les tasques diàries de l'Ajuntament és, per això, un dels objectius que es plantegen tant des de l'OACSE com des del mateix consistori. De fet, el passat 17 de juny ja va entrar en vigor un altre conveni de similars característiques a través del qual els usuaris de la Residència Sant Francesc reparteixen la cartelleria del Mucbe pels establiments comercials de Benicarló.

Bona imatge del Benicarló Aeroport Castelló que s'imposa a l'UPV Maristas Rescissió del contracte entre el porter Lenadro i el Benicarló Aeroport Castelló

text i foto VICENT FERRER

El dissabte a la tarda, al Pavelló Municipal d'Alcalá de Xivert el Benicarló Aeroport Castelló es va imposar a l'UPV Maristas de València per 4-1 en partit de pretemporada, en el qual els jugadors benicarlondos van oferir millor imatge que fa uns dies a Sogorb davant el mateix equip de la categoria de plata. Els gols de l'equip que prepara Miki van ser marcats per Pedreño, Valença, Vadillo i Genaro i l'equip, a més de mostrar una clara millora en l'apartat físic, va mostrar que els nous estan cada vegada més acoblats al sistema de joc de l'entrenador.

Rescissió del contracte entre el porter Lenadro i el Benicarló Aeroport Castelló

El Benicarló Aeroport Castelló FS i Leandro de Martini, porter de l'equip cadufero durant les tres últimes temporades, han arribat a un acord amistós per a rescindir el contracte que els vinculava. Des de l'arribada a Benicarló per iniciar la pretemporada el dia

13 d'agost, el jugador havia manifestat al club els problemes familiars a Brasil i la seua intenció de compaginar els mateixos amb el compliment del seu contracte professional amb el club de manera que fóra viable el retorn al seu país d'origen com més prompte millor. Durant aquest període, juntament amb el representant del jugador, s'han mantingut negociacions entre les parts intentant que els plantejaments esportius del club no es veren alterats substancialment i que el jugador poguera regressar al seu país en els pròxims mesos. Després llargues negociacions i després de posar les dues parts una bona predisposició es va arribar a l'acord econòmic necessari perquè el jugador es poguera desvincular del Benicarló Aeroport Castelló i obtenir la baixa federativa i el trànsfer internacional per a poder jugar en un club brasiler que havia manifestat la intenció de fer-se amb els seus serveis. El club agraeix els serveis prestats durant les tres temporades que ha romàs vinculat al mateix, així com li desitja que el seu futur professional i personal siga el més fructífer possible. En les pròximes hores es donarà a conèixer el nom del jugador que s'incorporarà per cobrir la demarcació de porter juntament amb l'actual, Chus.

CLUB TRIATLÓ BASILISCUS - AGOST 09

text i foto VICENT FERRER

El passat 23 d'agost es va disputar el IV Triatló Sprint Ciutat de Borriana al qual es van desplaçar 7 atletes del club. Quedant en la clacificació per equips En desena posició amb un temps total de 3:35:56 i en la individual de la següent manera:

- 76 FERNANDO BARBERA, JORGE 1:08:37
 83 CHETO VARGAS, VICTOR MANUEL 1:09:04
 124 BAYARRI VIDAL, FRANCISCO DAVI 1:12:39
 139 ARTIGA PUCHOL, AMADEO 1:14:13
 160 BASCUÑANA ESTEVE, GUILLERM O 1:17:47
 186 FERRERES ESTELLER, ALVARO 1:21:49
 191 GUTIERREZ NIETO, SERGIO 1:23:33

El guanyador de la prova va ser GONZALEZ PARRA, GILBERTO amb un temps de 57:04

Per altre costat el 30 d'agost es va celebrar el I DUATLÓ CROSS BASILISCUS BENICARLO amb un total de 65 inscrits.

La prova va començar quant passaen uns minuts de les 10 del matí. Al primer tram de 6 km de carrera a peu ja es van destacar tres corredors Remigio Queral, Ivan Castelló i el local Sergi Ruiz que poc a poc va anar despenjant-se en el segon sector de 25 km. de bicicleta de montanya. La victòria final es disputaria en l'últim tram de 3 km, a peu. Els dos atletes Remigio i Ivan finalment es jugarien La victòria en un apretadíssim i polemic final que s'emportà Remigio Queral en un temps de 1:31:51

TÍRIG S'EMPORTA EL PRIMER TORNEIG DE FESTES PATRONALS

text i foto VICENT FERRER

Es va disputar dissabte passat a la vesprada, al frontó de l'IES Joan Coromines de Benicarló, el I Torneig de Pilota Valenciana Festes Patronals, en el que van participar quatre parelles, una de Castelló, una altra de Tírig i dos del club Arrea-li Bona de Benicarló, organitzador del torneig. Al final va ser la parella de Tírig, formada per Koke i José, els que s'emportaren la victòria. Després d'això es va jugar una partida d'exhibició entre dos parelles del club benicarló.

En la primera partida Carles i Vicent, de Castelló, van haver d'emprar-se a fons per a poder guanyar a Jon i Tufarret. En els primers compassos va dominar la parella local, però poc a poc el bon ofici de Vicent es va deixar notar i va donar la volta a la partida. Van reaccionar els caduferos i van arribar a col·locar-se a només dos punts 24-26, però quan la parella de Castelló va recuperar el servici va tancar la partida amb 31-24. Una partida amb punts molt treballats que van aconseguir arrancar els aplaudiments del nombrós públic que es va donar cita.

La segona partida, després d'uns punts inicials on va haver-hi igualtat, es va decantar a favor dels de Tírig. Koke i José van ser acumulant punts d'avantatge davant dels locals Esteller i Manya, tancant-se la partida amb un clar 31-16 per als visitants.

Abans de la final va haver-hi un descans perquè els de Tírig es recuperaren i en la mateixa la millor coordinació i potència de la parella de Tírig, a pesar de tots els intents dels de Castelló per impedir-ho, els va faltar estar millor col·locats en la pista, prompte els va donar avantatge en el marcador, que van ser incrementant fins al 31-22 final.

Després d'això es va jugar una partida d'exhibició entre dos parelles locals, només a 15 punts atés que la pista no té llum artificial, imposant-se Carce i Franco per 15-13 a Garrido i Carlos, en una partida molt igualada que només es va decidir al final.

Entra en vigor l'ordenança dels espais públics per als vianants

text REDACCIÓ

Els establiments d'hostaleria de Benicarló ja poden començar a adaptar el mobiliari de les seues terrasses a la nova normativa prevista en l'Ordenança reguladora dels espais públics per als vianants. L'ordenança acaba d'entrar en vigor i pretén regular el disseny del mobiliari urbà per oferir una estètica unificada dels bars i restaurants de la ciutat.

Els establiments afectats hauran d'adquirir el mobiliari homologat per l'Ordenança, que preveu materials com el plàstic i el metall combinats per a taules i cadires, i lona per a ombrel·les i tendals. No obstant això, i amb l'objectiu de donar un tractament diferenciat a les terrasses que es troben prop del mar i les que s'ubiquen a la resta de la ciutat, l'Ordenança proposa colors diferenciats: cadires i taules granates per a la zona urbana i blanques per a la zona marítima. Tot, sense cap distintiu publicitari.

L'elaboració de l'Ordenança s'ha consensuat amb les associacions d'hostaleria i després de diverses reunions amb els responsables dels establiments. De fet, ja hi ha alguns establiments que ja han canviat el

mobiliari, tot i que els bars restaurants tenen fins a l'estiu de 2011 per adaptar-se a la normativa.

Paral·lelament, l'Ordenança inclou també la regulació dels usos de les vies urbanes amb l'objectiu de fer compatibles els usos dels vianants amb els motoritzats i lucratis que es desenvolupen en espais destinats a vianants. Així per exemple, regula l'accés restringit de vehicles a zones destinades a vianants, les operacions de càrrega i descàrrega o les mudances.

EXPOSICIÓ
 Vicent Melià i Bombai
 'ibers'
 agost-setembre

Local 32
 Benicarló Centro
 www.debonquest.com

VINS I PRODUCTES GOURMET

La Conselleria licita per 32 milions les obres de la depuradora i col·lectors

text VICENT FERRER

La Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Vivenda ha licitat, a través de l'Entitat de Sanejament d'Aigües (EPSAR), les obres de la nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR), els col·lectors generals, els bombaments d'impulsió i la remodelació del pretractament existent, així com l'adequació de l'actua bombament de Benicarló.

El pressupost previst per l'EPSAR per a la construcció de la nova depuradora que s'ubicarà a Benicarló, ascendeix a un total de 32.091.932 euros i el termini d'execució del projecte és de 18 mesos.

La nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals de Benicarló tindrà capacitat per a tractar un cabal mitjà de 18.500 m³/dia, es disposaran 2 línies de tractament de 9.250 m³/dia i una reserva de sòl per a l'execució en un futur d'una tercera línia de tractament de 9.250 m³/dia addicionals.

La instal·lació està proveïda de pretractament, tractament biològic per mitjà d'un sistema de fangs actius en la modalitat d'aireig prolongat amb una estructura del reactor secundari del tipus orbal i tractament terciari per a 5.000 m³/dia per mitjà de bateria de filtres de tela i desinfecció per llums ultraviolades, i tractament i deshidratació de fangs. Una vegada depurada, l'aigua procedent del tractament secundari, serà abocada al mar a través de l'emissari submarí actual, i l'aigua procedent del terciari s'emmagatzemarà en una bassa construïda a este efecte dins de la parcel·la de l'EDAR.

La nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals de Benicarló tindrà capacitat per a tractar un cabal mitjà de 18.500 m³/dia

Obres complementàries

L'actuació contempla l'execució de diversos col·lectors i bombaments. En concret s'executarà un col·lector d'impulsió de fosa dúctil des de l'estació de pretractament actual fins a la nova EDAR. A este efecte del bombament de les aigües residuals, es construiran dos noves estacions de bombament intermèdies (bombaments núm.2 i núm.3) i es remodelarà la instal·lació de pretractament actual per a convertir-la en el bombament núm.1.

D'altra banda, encara que aprofitant el traçat de la impulsió, s'executarà en la mateixa rasa el col·lector de retorn d'aigua tractada des de la nova EDAR, fins a l'emissari submarí actual.

Per a la conducció de les aigües amb qualitat de tractament terciari es disposarà, pel mateix traçat que les conduccions anteriors, una tercera conducció des de la bassa d'emmagatzemament fins a un punt intermedi habilitat per l'ajuntament de Benicarló per a la presa d'aigua de servei per al reg de parcs i jardins i neteja de carrers.

L'Entitat de Sanejament d'Aigües té previst completar l'actuació amb una sèrie de col·lectors dels bombaments i la remodelació de l'actua bombament a fi de dotar-lo de major capacitat.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

L'AMOR, LA MORT, EL TEMPS I EL POBLE

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JAUME PÉREZ MONTANER.
Solatge.
Perifèric edicions. Catarroja. 2009.

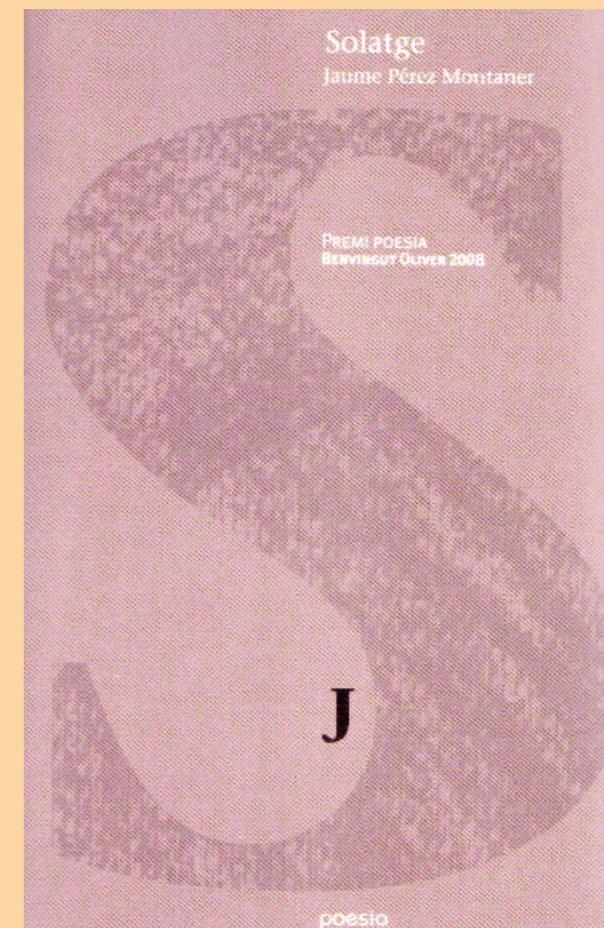
Jaume Pérez Montaner (L'Alfàs del Pi, 1938), va arribar tard al món de l'edició de poesia, va publicar el seu primer llibre el 1976, però avui és, juntament amb Lluís Alpera, una de les veus més consolidades i més respectades de la seua generació. Des del seu primer poemari, la seua obra poètica ens han anat arribant durant les dècades dels 80 i 90 del segle passat de manera regular, sovint acompanyada de premis literaris. Ara, després d'un llarg silenci de tretze anys, ens arriba el nou recull de poemes, també guardonat amb el premi de poesia "Benvingut Oliver" de Catarroja, 2008.

"Solatge" es presenta dividit en set apartats, el primer titulat "Paradís" ens parla dels records de l'amor perdut, del record com a matèria del poema i del buit que deixa l'absència de la persona estimada, i també de la mort, del dolor per l'absència dels amics desapareguts massa prematurament. En l'últim poema de la sèrie, "ulzamea", s'albira una visió d'il·lusió: "una nova naixença/ com t'enlluerna el verd d'aquesta vall/ la llum (...) la ma de beatriu per al viatge/al centre d'aquesta terra".

En el següent apartat "ciutat que s'endevina", ens trobem amb la vessant més cívica del poeta, ens presenta una ciutat deshumanitzada, dominada pel soroll del trànsit i els clàxons dels cotxes, on els vianants passen indiferents pel costat d'una dona que demana almoïna amb el seu xiquet embolicat en una manta: "Pense que pensarà aquesta petita /cosa que jau a la vorera.", on serps i aranyes verinoses assetgen ciutadans que caminen dormits, un país on els líders se' venen per diners, mentre el poble s'ho mira sumís: "Llàstima de país que ha perdut les idees:/ un poble de corders als seus pastors submissos/ que sens recança el duen recte a l'escorxador."

Els apartats següents "argúcies" i "encara no", arrepleguen uns poemes amorosos, que van des del record d'un amor, en el preciós poema "soledat", a versos d'una gran sensualitat com "ovidiana", passant per l'amor com a font per al naixement del poema en "encara no".

El poemari continua amb "la remor del temps", l'apartat ve encapçalat pel poema del mateix títol que és una magnífica descripció del pas del temps,

a "sota el poema", el poeta expressa la dificultat d'expressar tot allò que es desitja amb la poesia: "Sota el poema el nostre propi buit", a "helsinki" i "viatge al sud" expressa la insatisfacció vital des de la maduresa, i a "via melanzana" se'ns explica que el record trist és el d'aquelles coses que no es van poder realitzar.

El penúltim apartat porta per títol "solatge", són uns versos sovint desolats on es fa present la mort a "tango", o les eternes preguntes sobre l'existència que fins i tot en la maduresa de la vida no es poden contestar, en els poemes "tard" i "duino", "perquè tantes preguntes en la boira/ resten sense resposta", tot i això la paraula pot ser la salvació: "des d'ací dalt potser/ és la paraula l'única defensa". Acaba el llibre amb el poema titulat "adéus", on el jo poètic conclou que malgrat el cansament vital i la dificultat d'aconseguir els afanys que es desitjaven, queda la satisfacció d'haver viscut.

"Solatge" és un llibre amb poemes de gran altura, on destacaria sobretot els de l'apartat que dóna títol al llibre i els de contingut cívic, pel seu caràcter encara tan necessari.

ve de la p gina anterior

aparèixer al programa, i els van avisar, no es va acabar fent.

-Corre que no arribes. El duatló de dissabte a Sant Gregori era a les 10 del matí i en el programa posava que era a les 7 del matí. Menys mal que a Sant Gregori fan bons esmorzars i l'espera es fa més suportable.-El Concurs de pesca de El Mero era el dimecres i posava en el programa que era el segon dissabte de festes. No, si ens descuidem encara podem trobar alguna canya plantada.

-La Serenata a Sant Bartomeu va estar de cine. Allí la gent esperant el començament, asseguda, una bona estona abans i, de sobte, es veuen un cartell de la Banda on ficava que era a les vuit i mitja. Ei, però al programa no ficava que era a les vuit? Al final, al voltant de tres quarts de

nou, i després d'escoltar un altre concert, no inclòs al programa, el de les campanes al vol de l'església, i mentre el director esperava estoicament que acabaren la seua serenata particular, va començar el concert de debò.

-El concurs caní que havia de començar a les 10 del matí va acabar començant al voltant de les onze. Total que a les tres de la tarda encara estaven repartint premis mentre des de l'organització es ficava pressa. Semblava que la fam estrenyia... tant als gossos com a les persones.

-I la traca final. Algú sap que li va passar a la traca final, la de veritat, que va començar a sonar uns deu minuts abans de l'hora, que només va durar una vintena de segons, acabant amb un parell de masclets i... després va desaparèixer? Al camí de la Mar tots es preguntaven que redimonis passava quan, de sobte, van

De la gran quantitat d'alcohol lliurat a molts de menors no farem escarni però si crítica.

començar a veure's els focs d'artifici. Es gasten un fum de diners fent un fum de bretolades i no tenen per fer una simple traca de final de festes amb el recorregut de tota la vida i damunt ficant-lo al programa. Apa, vinga, i és que cada vegada pitjor!

-Del recinte de les penyes i la gran quantitat d'actes que no tenien "ni xixa ni llimonà" i la gran quantitat d'alcohol lliurat a molts de menors no farem escarni, però si crítica. És un tema masa important per tractar-ho en aquesta secció però alguna autoritat hi hauria de ficar fre a aquest consum sense control d'una droga, dura, com és l'alcohol. A banda d'altres que també circulaven. El que dèiem s'ho haurien de fer mirar tant l'ajuntament com la Comissió de Festes.

Dr. Climent

Vacances 2009

Després de les Vacances que ha disfrutat a Miami el doctor ha de reincorporar-se a la seua tasca. Ara, al tornar a España cal curar als malalts per ajudar a recuperar-se de la crisi.

El doctor intenta consolar-se ara que comencen a veure's "brots", segon diu Zapatero. Però, observant als turistes de la costa est americana, amb molts nordamericans per cert, s'he n'ha adonat que, per molt que vulguem ser tots iguals, i encara que mane Barack Obama, sempre hi haurà rics, pobres, alts i baixets.

Llibreta d'estiu (i 6)

text JOAN HERAS

Divendres 28 d'agost

Uns dies lluny de tot i ben a prop de la calma. De vegades és bo allunyar-se de les festes i del soroll i sentir el pas de les hores i dels dies a un ritme diferent. He seguit les desventures amoroses del pobre Tirant que, fugint clandestinament del llit de l'estimada, es trenca una cama. Carmesina és una dona intel·ligent però que es creu massa –molt més que la seva pròpia mare- l'ideal de dona casta, pura i verge fins el matrimoni. El gran Tirant, el cavaller que guanya totes les batalles, no sap com conquerir el castell ben guardat del cos i de l'ànima de l'estimada. Com a bon cavaller, no es lamenta gens de la quantitat impressionant de vides que ha escapçat, ja sigui cos a cos en els diversos torneigs o en els camps de batalla, però queda profundament abatut –avui en diríem deprimit- davant la inexpugnabilitat de la satisfacció del desig amorós i sexual. Sens dubte, això de l'amor sembla molt més complicat que la guerra.

Amb el teló de fons de les aventures i desventures del cavaller Tirant –i amb descobertes i retrobaments literaris i musicals-, els dies de l'estiu s'escolen cap al pou del temps viscut. El punt i final proper de les vacances obre les portes a certes intencions, a certs projectes, que potser es quedaran en això. Sigui com sigui, el pas del temps aporta unes dosis considerables de realisme. Ai, l'experiència dels anys....

Diumenge 30 d'agost

Tarda de retrobament amb amics . Algun encara aprofita els darrers instants i no tornarà fins demà. Damunt la taula del cafè posem una bona part de les nostres novetats. Hi ha qui ha aprofitat els dies de vacances –cada vegada més escampats pel calendari- per retrobar llocs coneguts de cada estiu –el poble dels pares, una caseta en un altre indret de platja-; hi ha qui ha decidit quedar-se a casa i fer unes reformes necessàries i pendents des de feia un grapat de temps; hi ha qui treballa i farà vacances a l'hivern; i hi ha qui ha volat lluny, força lluny. en aquesta ocasió, l'amic viatger -aquell que sense lligams familiars que esclavitzen es dedica sempre que pot a passejar per aquest món- ha marcat l'Argentina com a punt d'interès. Bona part de la nostra conversa s'ha centrat sobre aquest immens país que es troba molt lluny físicament però ben a prop del que fa a referències culturals i socials. Fent honor als tòpics, li hem preguntat si ha conegut algun psicoanalista en algun bar –amb quinze dies no n'hauria tingut ni per començar si hagués volgut fer un tractament psicoanalític mínimament seriós- i si ha ballat tangos apassionats. Algú, una mica més il·lustrat, ha demanat

Fronteres

pels rastres precisos de Borges, Cortázar i Sábato. Consideracions biogràfiques sobre l'origen francès i la tràgica mort de Gardel. El Barça i el màgic Leo Messi com a mite venerat, com a sant del futbol. Algú altre, amb més consciència social i amb certa nostàlgia de mites caiguts, ha parlat del Che i de les mares de la plaça de Mayo i de la corrupció omnipresent i del fenomen ben curiós del peronisme i de la figura tan venerada d'Evita. Però el relat autèntic de l'amic viatger, fora de tòpics i de referències sabudes ens ha fet sentir la immensitat de la natura –allò que Kant en diu el sentiment de sublim- tot explicant-nos què se sent a les cascades d'Iguazú, una immensa meravella d'aigua que fa coincidir plàcidament Argentina, Brasil i Paraguai, més enllà de lluites antigues i de la destrucció sistemàtica en nom de no se sap ben be què –potser en diuen civilització?- de la llengua i la cultura guaraní. I ens ha fet sentir el batec d'una gran ciutat, Buenos Aires, que sorprèn per la seva immensitat i per tants llocs que es fan estimar de seguida. L'amic, a cops de paraules, ens ha fet passejar pel carrer Corrientes a diverses hores del dia i de la nit i ens ha fet palpar la vida que corre carrer amunt i avall, en les llibreries obertes fins a la matinada, en els teatres i els restaurants i e bolinches de tota mena. Ens ha fet sentir la contínua i sorollosa circulació d'autobusos i ens ha fet degustar un mate força amarg però necessari per a molts argentins. Ens ha fet memòria de la tragèdia de la dictadura i dels esforços de les mares de la plaça de Mayo i de sectors de la cultura –com el Teatro de la Identidad- per aclarir responsabilitats. Ens ha fet salivera amb la carn i la pasta i, per a qui els agrada, del dulce de leche. I ens ha fet conèixer músiques que neixen del poble, sempre acompanyades d'una guitarra: zambas, chacareras, cuecas. I ens ha comentat que el suposat hivern de l'hemisferi sud –allà tot va a l'inrevés de nosaltres- no és res més que això, una suposició. Un país immens, divers, apassionant.

Dimarts 1 de setembre

L'agost ja és història i avui el ritme general de les coses es reemprèn. Tot va retornant a una estranya normalitat i és el moment de tancar aquesta llibreta. Potser n'hi hauria prou amb canviar de full i continuar amb una altra orientació. Però sembla millor fer canvis més substancials: una nova llibreta de color diferent i amb un ratllat més estret que deixi constància de noves experiències. Ja ho veurem. De moment, acabo aquestes notes d'estiu encara que la calor és intensa. El cicle de la vida marcada pel calendari escolar –un calendari molt més eficaç i real que l'oficial- indica que l'estiu s'ha acabat.

La licitació de les obres de reforma del Geriàtric ja està en marxa

text i foto REDACCIÓ

L'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats) ha publicat l'anunci de la licitació, mitjançant procediment obert i tràmit urgent per a la contractació de les obres de reforma i ampliació del Centre Geriàtric. El termini per a presentar les ofertes finalitza el 7 de setembre.

Segons l'anunci de la licitació, les obres tenen un termini de realització de 40 setmanes i un pressupost de 853.857,41 euros.

Peregrinació a Roma

text REDACCIÓ

Organitzat per la Diòcesi de Tortosa, amb motiu del 25 aniversari del MiD (Moviment infantil Diocesà), i acompanyats pel mateix bisbe, Monsenyor Javier Salines Viñals, el passat 26 d'agost van partir en peregrinació a Roma un grup de famílies de Benicarló, juntament amb altres de Mora d'Ebre, Ascó, Cabassés, Gandesa, Tortosa i Ulldecona.

Després de la visita al Vaticà; a diferents temples de la Roma cristiana, incloses les catacumbes; van admirar les monumentals restes de la Roma antiga. El viatge es va completar amb una visita al Papa Benet XVI, assistint al tradicional Àngelus celebrat el diumenge 30 d'agost a la seua residència d'estiu de Castelgandolfo.

El viatge realitzat amb vaixell de la companyia Grimaldi Lines, va partir des de Barcelona amb destinació a Civitavecchia amb aturada a Porto Torres

en la illa de Sardenya. Tant l'anada com la tornada va resultar summament tranquil·la. Cal destacar la nota de color que els més joves van poder gaudir, en el viatge de volta, amb la companyia de la popular Sonia participant de l'última edició de Fama.

ve de la p gina anterior

cadira. Per cert, això devia ser per algunes de les dames que, com també van arribar tard del concert de la Coral, a la mitja part del de Sant Bartomeu, si van poder seure's... perquè li les tenien guardades.

De tota manera el millor va ser l'exemple que va ficar per justificar el desgavell que enguany han representat els horaris d'aquestes festes. I és que ho va arrodonir dient que el concert de "La Oreja", al programa ficava que començaria a les 23h; a les entrades, a les 23:15h; però que, realment, començaria a les 23:30h. La cara de sorpresa de qui escoltava no donava crèdit, i el tafaer que tenia parada l'"oreja", al·lucinava. Si senyor, això és saber programar i la resta... falòrnies. I si la gent que espera... doncs que espere.

El cinquè

Tot un sainet va ser la representació de la cercavila amb la Reina, Dames, Dulcinea i autoritats, a la sortida de l'església de Sant Bartomeu, el dissabte, quan havien d'anar a la missa de la parròquia de Santa Maria. Mentre la gent feia el "paseillo" a la sortida de l'església i al carrer Ferreres Bretó, com ficava el recorregut del programa, va, i tota la comitiva gira cua en sentit contrari i enfila carrer Sant Francesc cap amunt, deixant amb un pam de nassos el personal que allí esperava. Tot, per un altre xicotet lapsus, dels qui van programar els actes: encara s'estaven fent-se les acrobàcies al carrer Pintor Sorolla tocant amb Ferreres Bretó. A més, i per acabar d'arrodonir-ho, allí estaven també els de l'atletisme que

VERANO, CRISIS...

havien de realitzar, a la mateixa hora, i al meix lloc, a les set de la vesprada del dissabte 29, el seu XXXI Cross popular. Menys mal que els corredors del cross eren bona gent i es van esperar a que la comitiva acabés de passar, això sí, com havíem dit, en sentit contrari de l'establert al programa oficial.

El sisè

Què li va passar al regidor de festes quan va anar a "pavonerase", davant de les dones del primer "encierro" femení? Doncs pel que sembla va sortir escaldat i amb la cua entre les cames quan li van dir de tot perquè va ser vist i no vist i si en volien un altre que fora com els dels homes. A banda que això de l'"encierro" femení pot semblar una bajanada en els temps que corren també és ben cert que aquest home té la sensibilitat... als peus. Per fer el que va fer i ficar al programa el que va ficar més valia no haver fet res.

Canvis, recanvis i desaparicions

-La Trobada de Gegants i Cabuts del diumenge 16, va

començar, almenys, amb una hora de retard, amb un sol de justícia i una calor que va estar a punt d'acabar amb els xiquets i els pares que van esperar estoicament. Algú va comentar pel micro que si era per culpa d'algun regidor que encara estava dormint... Sembla que necessitaven alguna cosa i van trucar al responsable... i així va anar. Ah, per cert, la reina i dames, estaven tan cansades que... no van aparèixer.

-Tenim entès que a la premsa benicarlanda això dels canvis també li va tocar. Així, part de la premsa, va coincidir a un bar després de l'anulació, o com se li diga, de l'obertura del mercat medieval el passat divendres, òbviament, amb el conseqüent empenyo. Segons sembla algú va decidir, sense avisar ningú, que ho farien les autoritats i dames... però al dia següent, a migdia. Amb tot el sol caient en viu i en directe.

-Els tafaers ja ho vam dir, els responsables de fer l'exposició de maquetes de vaixells estaven mosques pel poc cas i ajuda que se'ls brindava. I així, tot i que va

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Com no podia ser d'altra manera els tafaners, aquestes festes, també hem sortit. I com a més hem anat a un bon grapat d'actes ens hem trobat, igualment, amb un bon grapat, però un bon grapat, de píffies (no volem ficar altre adjectiu, més avant ja sortiran). És per això que, aquesta setmana, ho anirem contant de la mateixa manera que els mateixos tafaners ho han anat contant.

El primer

Jo vaig anar al certamen. Si, home, no poses eixa cara (es refereix al qui ho escriu, per si no us heu adonat). Podria escriure un llibre tot i que pràcticament no em vaig aixecar de la cadira fins les cinc del matí que vaig marxar. Bé, vaig ballar una mica, però com que no portava companyia adient, no vaig fer cap visita a la barra. Ací van algunes coses que vaig veure

-No hi havia taquilla. O siga, que si no tenies l'entrada comprada abans, no podies entrar. Va haver gent que, amb "traje y corbata" i les dones amb vestit llarg, se'n van anar cap a casa perquè no van poder aconseguir entrades. Això ho vaig vore jo, que no m'ho ha contat ningú.

-Un podria pensar que si no hi ha entrades a la venda és perquè ja s'han venut totes (fins i tot eixe 5% que s'ha de deixar per a vendre el dia de l'espectacle). Doncs no. Feia pena de vore la poqueta gent que hi havia. Per la part més propera a la porta hi havia moltes taules buides. Moltes.

-La pista de ball no es va arribar a omplir ni amb "Pepita Creus". Era realment desolador.

-El regidor de festes, va muntar el seu numeret en intentar fer fora de la pista de ball els periodistes que pretenien retratar i filmar l'alcalde i la reina de les festes inaugurant el ball. Al canal 56 es veu, està filmat. Lamentable, deplorable i vergonyosa l'actitud d'aquest personatge de sainet.

-L'orquestra ... de pitjors han fracassat. A les cantats ni se les sentia. Per sort hi havia un xicot que cantava que ho va fer molt bé.

-Conclusió, menys penyes i més certamen per al primer dia de festes. Salinas dimissió.

El segon

Tant la nit de les entitats com la del certamen quina vergonya vam sentir! A la plaça del Temple un "organillo" i dos persones intentant animar el ball. A qualsevol parròquia asturiana, allà per les muntanyes de la Cantàbrica, porten una orquestra cent vegades millor. Tan poquet ens mereixem el beicarlandos i els "turistes" (eixos que diuen que en tenim tants), que ens venen a visitar? Aqueixa és la consideració ens que enes tenen els nostres polítics? Només és això el que ens correspon en temps de

crisi? Quina vergonya! Quan manaven els de Fraga, és a dir, els mateixos, en temps del dictador, al menys ens portaven a l'orquestra "Iberia". Si llavors ens queixàvem per la falta de qualitat, què direm ara? Quina imatge hem donat als forasters! Senyors polítics de Benicarló encapçalats per Marcelino no teniu vergonya! Nosaltres sí. Vam anar a ballar i ens vam anar de seguida a fer una orxata per temor a que algun foraster ens fera la cara roja.

El tercer

Definitivament, Marcelino es 'Sosoman. Pobres Dames, que van intentar establir una batalla de confetti amb ell. Es van quedar amb un pam de nassos quan va pegar mitja volta ple de paperets de colors i les va deixar sense resposta. A les portes de l'ajuntament, hi ha qui encara recorda les dures guerres que s'establien en temps d'Escuder i que tanta expectació alçaven a la plaça...

El quart

Un tafaner va poder escoltar, ben claret, la interpel·lació que li va fer una persona a un responsable de la comissió de festes, passades les nou de la nit del dia vint-i-tres, quan li retreia el fet que la gent que va anar al concert de la Coral, a les set de la vesprada, no tenia temps d'arribar a la Serenata a Sant Bartomeu i que ho hagueren pogut programar una mica millor. La resposta del representant fester va ser IMPRESIONANTE. Va amollar que, tot i que al programa ficava a les vuit, no calia patir pels horaris, que això era normal, així la gent tenia temps d'agafar

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Sempre que vénen festes tenen ocasió de lluir-se i és ben cert que enguany tampoc ens han decebut. El comentari del programa que fan resulta sucós, enginyós i, sí, sí, vertader. Només un toc de mal gust que em penso que ja han repetit en altres ocasions. Mire, senyora Garcia, escriure que qui vulguera menjar alguna cosa sense pagar podia, entre altres coses, anar a combregar (no, ja sé que vostés ho diuen d'una manera grollera) a missa major no em sembla bé. Trobo que han sobrepassat els límits establerts, veritat?

Però si fa un parell de setmanes ja se'n van poder xalar amb alguna cosa que avançava el programa de festes (que bonic això de calle de la Zorra!) ara podran manjar la gata fins que se n'atipen. Déu meu! Amb tots els anys que tinc i no havia vist mai, mai, que no feren traca el darrer dia de festes. Sí, dona, sí, les tradicions estan per trencar-les i amb la modernor que impera al nostre Ajuntament poden fer el que el rote perquè no dirà ningú res, és més, hi haurà molta gent que fins i tot li semblarà bé. Puc afegir encara una altra cosa al respecte, veritat? Mire, és de ser ben sabocs, però que ben sabocs tornar a consentir que es faça malbé la barana d'acer inoxidable del port. És de burros, burros, burros que amb l'experiència de l'any anterior torne a passar el mateix. Qui ho pagarà això? Qui ho hauria de pagar de la seua butxaca? Però ja li dic, a nosaltres ja ens va tot bé. Tanco el tema festes perquè segur que els tafaners ja ho deuen tindre tot controlat, des de les boniques espartenyas que va lluir a la processó la regidora de Turisme

fins les cent i escaig taules que es van vendre per al dia del certamen. Segur, segur que en trauran tot el suc!

Veig que Pere Bausà explica que una sèrie de gent ha iniciat una campanya perquè el personal estiga un dia a la setmana —els dilluns es veu sense menjar carn. És, es comprén també, una iniciativa que ajudaria a combatre una mica el canvi climàtic. És curiós, veritat? Recordo que de menut a casa no es menjava mai carn els divendres però suposo que no ho devien fer pel canvi climàtic.

La llibreta d'estiu de Joan Heras és preciosa, d'un nivell que no ens mereixem. Aquest home, suament, sense estridències, les diu ben clares. Darrerament estem assistint a un procés de mitificació d'Adolfo Suárez i amb el que acabo de llegir veig que sí, que efectivament, aquest senyor que va arribar a ser ministre del Movimiento no tenia encara quan va prohibir la gravació del concert del Beatles un esperit democràtic excessivament acusat. Tothom tenim dret a evolucionar, a canviar de jaqueta i al que calga. Trobo jo.

Mire que tenen mala d'allò. A la pàgina vuit apareixen tres fotografies. En una es veuen, tots

cofois, el senyor alcalde de l'ajuntament, el regidor de governació i un policia posant davant d'un cotxe nou. A la de baix apareixen dos contenidors soterrats que de tan plens estan envoltats de bosses de brossa i a la darrera sembla que s'entreveu una planta de marihuana més gran que la foguera de sant Antoni. No, no vull establir cap relació entre les tres instantànies, Déu mo'n guard, ací no hi ha ningú damunt les escombraries ni ningú fuma res que no siga tabac del que venen a l'estanc.

Me n'alegro que de tant en tant San Abdon se'n recorde dels seus fidels seguidors. Em disgusta que tiren el paper amb les bajanades de poca, molt poca lliga dels del futbol. Me n'alegro que els de l'Ajuntament els hagen posat propaganda i així podran tindre perra fresca. Em disgusta que l'equip de Jaume perdera per un resultat tan contundent (2 a 5) contra el de Franto o Frato que no queda la cosa molt clara. I també me n'alegro que haja tornat Gregorio Segarra.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Torno al principi. Amb això de l'"hòstia" se'n van passar. Una mica més de sensibilitat, per favor!

Bombers amb fronteres

Per què deu ser que en aquest poble no hi ha manera de que quallen les coses a la primera? Ara ens ha tocat amb la ubicació del nou local dels bombers. Després de remenar-se diversos opcions, i quan ja s'havien decidit per un lloc, ara resulta que no és l'adequat.

A veure, podem entendre que és busque la millor ubicació, i no surta, podem entendre que és busque el lloc que ens coste menys diners, i que tampoc el troben, fins i tot podem entendre que es facen els "apanyos", necessaris perquè, d'una vegada siga realitat un parc de bombers amb la màxima qualitat de serveis, al costat del Centre Comercial Costa de Axahar, amb una mena de carambola a tres bandes, ajuntament, Floirac, Oremar, però, definitivament, no podem entendre que una

698

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

vegada superats aquestes "vicissituds" el lloc definitiu triat emmalaltisca de no poder acomplir les normatives urbanístiques mínimes.

Sembla que algú no està fent bé les coses. Voler situar el futur Parc en una zona considerada inundable, segons el Patricova de la Generalitat, i, sense saber quin tipus d'accessos tindrem, perquè el Ministeri, que és el propietari, no té la més mínima intenció de fer-ne cap allí, i més, si tenim en compte l'enrenou que encara hi ha amb els que haurien d'haver-se fet per accedir al Centre Comercial, és del tot xocant.

Però que hagen estat les al·legacions dels veïns les quals hagen fet veure l'error... si més no, resulta sorprenent. I és que tècnics té la casa per saber aquestes coses!

CARXOFA: per a la colla de gegants i cabuts. La seua idea de crear dos nous gegants (Puig i Tossa) ha aportat un granet de sorra a la recuperació de la memòria històrica del nostre poble. A més, ha servit per que els xiquets del poble tinguen una nova il·lusió per les festes i les nostres tradicions.

PANISSOLA: per als responsables de la suspensió d'una llarga llista de festejos. Nosaltres, ací, només nomenarem un, quan els xiquets, amb molta il·lusió, esperaven l'única representació teatral programada per a ells en totes les festes... se'n van anar a casa sense poder gaudir d'ella. Quatre gotes mal caigudes van tindre la culpa de la suspensió de l'acte. Els de la penya Metxero, dos metres al costat, van tindre més paciència i quan cinc minuts després va escampar, començaren l'Internacional llançament de pernil. Sempre han hagut classes.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
DOMICILI _____
POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte: Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 97 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remeta el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Fotos
Música
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

